

Egyuttal értesitem a czímet, hogy a jelen rendeletem vételétől kezdve az alább megnevezett kártékony ragadozók lődíját az 1898. évi 53680. szám alatt kiadott utasításban megállapított díjakkal szemben a következő összegekben állapítom meg:

medve	30 korona,
hiuz	40 "
farkas	40 "
vadmacska	03 "
róka	03 "
nyuszt	02 "
nyest	02 "

Megjegyzem, hogy ezek a lő-, illetve elejtési díjak a kincstári költségen beszerezett méreggel elejtett vadakért is kifizetendők.

Budapest, 1904. évi január hó 27-én.

Tallián s. k.



KÖZIGAZGATÁSI BIRÓSÁGI DÖNTVÉNYEK ÉS ELVI JELENTŐSÉGŰ HATÁROZATOK.

I.

Az erdei közbirtokosságok gyűlésének hatáskörébe tartozik a közbirtokossági erdőnek erdőfelügyeleti szempontból legeltetési tilalom alá nem helyezett részében is a legeltetés eltiltása felett határozni.

1282/1903. K. szám. Ő Felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság dr. M. Florentnek, mint a b.-i közbirtokosság elnökének, a M. vármegyei közigazgatási bizottság által 1901. évi október hó 14-ik napján 1864. szám alatt hozott ama határozata ellen beadott panaszát, amelylyel a közös birtokosok gyűlésének a közbirtokossági erdőben való legeltetés gyakorlása tárgyában 1900. évi augusztus hó 19. napján hozott határozata megsemmisítettett, 1903. év szeptember hó 30. napján tartott nyilvános ülésben tárgyalás alá vevén, következőleg *ítélt*: A magyar királyi közigazgatási bíróság a panasznak helyt ad s a b.-i közbirtokossági erdő közös birtokosainak 1900. év augusztus hó 19-én tartott gyűlésen hozott ama határozatot érvényre emeli, amelylyel a közbirtokossági erdőnek erdőfelügyeleti szempontból legeltetési tilalom alá nem helyezett részében is a legeltetés eltiltatott. *Indokok*: M. vármegye közigazgatási bizottsága a b.-i közbirtokosságnak a közbirtokossági erdőben való legeltetési tilalom tárgyában hozott határozatát abból az okból semmisítette meg, hogy a közös birtokosok gyűlése az említett határozat hozatalával hatáskörét tullepte. Tekintve

azonban, hogy az 1898. évi XIX. t.-cz. 25. §-a és e törvény végrehajtására vonatkozó utasítás 140. és 163. §-ai értelmében a közbirtokossági közös erdők gazdasági ügyeinek intézése vagyis az erdők használatával kapcsolatos gazdasági feladatok és teendők az idézett törvény korlátain belül a közös birtokosok gyűlésének hatáskörébe utaltatott; tekintve, hogy az erdők használatával kapcsolatos gazdasági feladatok körébe tartozik annak a kérdésnek eldöntése is, hogy a legeltetés, mint erdei mellékhaszonvétele, az erdőnek erdőfelügyeleti szempontból legeltetési tilalom alá nem helyezett részében gyakoroltassék-e vagy nem; s tekintve, hogy az említett mellékhaszonvétele nem gyakorlása a törvénybe nem ütközik — és a magyar királyi földmivelésügyi minisztertől beszerzett szakvélemény szerint, erdőfelügyeleti szempontból kifogás alá nem esik: a közös birtokosok gyűlése törvényes hatáskörében és a törvényes korlátozás túllépése nélkül határozhatott akkép, hogy az erdőnek legeltetési tilalom alá nem helyezett részében is eltiltotta a legeltetést. Ezt a határozatot megtámadó K. Iczik és társai közbirtokosok, mint ilyenek, nem hivatkozhatnak sikerrel arra, hogy a kérdéses határozat őket jogaikban korlátozza és sérti: mert ami korlátozást szenvednek, az az erdőbirtok közösségéből jogszerűen következik, az erdő közössége lévén oka annak, hogy az egyes birtokos az erdő használata iránt saját tetszése szerint nem intézkedhetik, hanem alávetve van ebben a tekintetben a közös birtokosok gyűlése által, mint a törvény részéről a gazdasági ügyek intézésére rendelt szervezet által hozott határozatnak. Amennyiben pedig K. Iczik és társai nem mint közös birtokosok, hanem egyéb magánjogi jogcímen esetleg igényt tartanak ahhoz, hogy a közbirtokossági erdőben legeltessenek: ez a magánjogi igény, mint a törvény rendes útjára tartozó, a jelen ügy eldöntésénél tekintetbe nem jöhet. Végül nem kifogásolható a közös birtokosok határozata gazdasági szempontból sem: mert hogy a határozat a birtokosok közös érdekével nem ellenkezik: az kitűnik az erre a kérdésre vonatkozóan beszerzett szakvéleményekből. Ezekből következően a közös birtokosok gyűlésének fennebb idézett határozatát érvényre emelni kellett.

II.

A telekkönyv csupán az ingatlanokra vonatkozó magánjogok nyilvántartására szolgáló intézmény lévén, az egyes községek közt fenforgó vitás határkérdések eldöntésére nézve egymagában véve a telekkönyvi felvétel alapul nem szolgálhat.

1242/1903. K. szám. Ő Felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság Sz. községnek Sz. vármegye közigazgatási bizottsága által 1903. évi márczius hó 10. napján 282. kb: szám alatt hozott ama határozata ellen beadott panaszát, amelylyel a Sz. vármegyében fekvő D. gőzfürésztelepre vonatkozólag K. község községi hatósága megállapított, 1903. évi szeptember hó 30. napján tartott nyilvános ülésben tárgyalás alá vevén, következőleg *ítélt*: A magyar királyi közigazgatási bíróság a panasznak helyt ad és a Sz. vármegyében fekvő D. gőzfürésztelepre vonatkozólag Sz. község községi hatóságát megállapítja.

Indokok: Sz. vármegye közigazgatási bizottsága azt, hogy a szóban forgó gőzfűrésztelep K. község területéhez és így ennek a községnek a községi hatósága alá tartozik, kizárólag azon az alapon állapította meg, hogy ama terület, melyen a gőzfűrésztelep van, a K. községi telekjegyzőkönyvbe vétetett fel. Tekintve azonban, hogy a telekkönyv csupán az ingatlanokra vonatkozó magánjogok nyilvántartására szolgáló intézmény: az egyes községek közt fenforgó vitás határkérdések eldöntésére nézve egymagában véve a telekkönyvi felvétel alapul nem szolgálhat; -- de különben is a telekkönyvi előmunkálatok tárgyában 1853. évi április hó 18-án kelt igazságügyi miniszteri rendelet 9., 15. és 36. §-aiból nyilvánvaló, hogy ugyanabban a vármegyében, de több községben fekvő és egy jószágtestet tevő nemesi birtok — mint amilyen a sz.-i. püspökségnek az az erdeje, melyben a kérdéses fűrésztelep van — egy telekjegyzőkönyvbe volt felveendő; a jelen esetben tehát már ebből az okból sem lehet irányadó a községi határ megállapítására nézve a telekkönyvi felvétel, hanem a határ az ennek rendezésére vonatkozó egyéb hiteles adatok alapján állapítandó meg. Ilyen adat pedig a hitelességre nézve kétségbe nem vont régi térkép, amelynek nyomán készült térrajz a sz.-i járás főszolgabírája által a vármegye alispánjához 1901. évi január hó 21-én 2. szám alatt tett jelentéséhez mellékeltetett. Ebből a térrajzból pedig, jelesül a térrajzon kitüntetett s K. és Sz. községek közt volt régi határt mutató vonalnak fekvéséből, valamint a D. fűrészteleplek ugyancsak a térrajzon látható fekvéséből kétségtelen, hogy az a terület, amelyen a fűrésztelep most van, eredetileg is Sz. község határához tartozott, Ezért és mert a K. községi telekjegyzőkönyvbe történt felvétel — miként az már fennebb említettett — a községi határ megváltoztatására nem vezethet; — mert továbbá K. község nem mutatta ki, hogy a községek közt volt régi határ időközben valamely más módon változást szenvedett volna, sőt ellenkezőleg a közigazgatási hatóság előtt folyt eljárás adataiból az tűnik ki, hogy a kérdéses fűrésztelepre vonatkozólag, annak keletkezése óta is a községi hatóságot tényleg folyton Sz. község gyakorolta: a régi határvonal alapján a D. gőzfűrésztelepet Sz. község határához tartozó területnek itélni, — és ebből következően az 1886. évi XXII. törvényczikk 3. §-nak rendelkezéséhez képest a kérdéses fűrésztelepre vonatkozólag Sz. község községi hatóságát megállapítani kellett.

